

послѣ непріятелю въ добычя стана съ всичко-то свое имущество. Но не ся свръшила само съ това войнѣ-тѣ съ Турци-тѣ. Тая война ся продължавала още 15 години; но Австрійски-тѣ полководци, а най-много принцъ Евгений, иѣколко пакъ побѣждавалъ тоя непріятель. И най-послѣ Турци-тѣ были принуждени да пристанатъ на такъвъ миръ, какъвъ-то имъ прѣд-
1699 писали Австрійци-тѣ.

Въ слѣдующѣ-тѣ годинѣ ся начнала нова война между Австріемъ и Франціемъ за Шпаньолско-то 1701—наслѣдство и продължавался 14 год. и то подъ три 1714 императора: Леополда I, Йосифа I. и Карла VI. За тѣхъ войнѣ мы говорихме погоре (разказъ 91).

Кога-то ся свръшила война-та на западъ, а Турци-тѣ пакъ начнали да нападать на Австріемъ отъ вѣстокъ и южне неоставляли на миръ почти до свръщеніе на царствованіе-то Карла VI. Подиръ това подъ дѣ-
1739 щера Карлова — Марія Терезія, пакъ ся породила война съ Шпаньолци-тѣ, Французы-тѣ и Баварци-тѣ, зачто-то тіи нещаяли да признаютъ Марію Терезію за императрицѣ (разказъ 93). Тая война ся продължавала пять години; но съ помошь-тѣ Маджарскѣ и Енглезскѣ императрица-та побѣдила свои-тѣ непріятели. Освѣнъ това Марія Терезія была принуждена въ сѫщо-то время и другы три войны да има съ Фридриха Великаго, какво-то что видѣхме (разказъ 93). По между това супругъ-тѣ на Марію Терезію, Францъ I-вый, былъ признанъ за Австрійскій императоръ; а послѣ неговѣ-тѣ смртъ цару-
1780—валъ въ Австріемъ неговъ сынъ Йосифъ II, и то най-
1790 напрѣдъ наедно съ майкожи си, а послѣ самъ.

Йосифъ II-ый былъ единъ отъ най-достоинны-тѣ императоры Австрійски. Неговъ пріятель Фридрихъ Великий говорилъ за него: „Императоръ Йосифъ е такъвъ императоръ, какъвъ-то въ Германіемъ одавно не е былъ. Той е обиколенъ отъ лжѣци, но остана скроменъ; въспитанъ е при раскошнѣ дворѣ, но люби